

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.24/2023/17.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. június 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 10. napján kihirdetett 17.B.17/2022/92. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe annak végrehajtása elrendelése esetén rendeli beszámítani a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Terhelt2 II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtása elrendelésre esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült bűnügyi költségből Terhelt2 II. r. vádlott 193.733 (hétsházakilencvenháromezer-hétsházharminchárom) forint, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott egyetemlegesen 41.529 (negyvenegyezer-ötszázhuszonkilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelesek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott által 2023. január 10. napjáig letartóztatásban töltött időt tekinti beszámítottak a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe; Terhelt2 II. r. vádlott személyi igazolványának száma: szám1, továbbá állandó lakcíme: cím29.

A bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2023. január 10. napjától a mai napig, 2023. június 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 10. napján kihirdetett 17.B.17/2022/92. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a) pont]. Ezért I. r. vádlottat 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. I. r.

vádlottat szemben 1.603.500,-Ft, II. r. vádlottal szemben 94.700,-Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére, a Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának súlyosítása, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának és a végrehajtás fokozatának súlyosítása véget, az I. r. vádlott teljes körűen, védője téves tényállás és téves minősítés miatt, a büntetés enyhítése és enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazás végett, valamint a vagyonekobzás vonatkozásában, a II. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fejér Vármegyei Főügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék a szabadságvesztés büntetés tartamának megállapításakor mindkét vádlott vonatkozásában eltúlzottan nagy jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ugyanakkor nem értékelte kellő súllyal, hogy a büntetett előéletű, és különös visszaesőnek tekinthető I. r. vádlott társtettesként, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatt, annak dacára valósította meg cselekményét, míg a II. r. vádlott tekintetében a társtettesi minőségét. Az I. r. vádlott tekintetében a 15 év, míg a II. r. vádlott esetében a 7 év 6 hónap közértéktől való jelentős eltérés sem az egyéni, sem az általános büntetési céloknak nem felel meg. A kiszabott szabadságvesztés büntetéseket túlzottan enyhének találta, melyek nem felelnek meg a Btk. 80. §-ában rögzített bünteteskiszabási elveknek, az általuk elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és társadalomra veszélyességének, ezért a szabadságvesztés büntetés tartamának a középértékhez közelebb esően történő megemelését tartotta szükségesnek azzal, hogy a II. r. vádlott tekintetében felmerülő enyhítő körülmények önmagukban nem adnak alapot a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb, fogház fokozatban való meghatározására.

[4] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a tényállást védence vallomásaira és az azokat alátámasztó, illetve a váddal szembenálló bizonyítékokra alapítva kérte megállapítani Ezek alapján álláspontja szerint a bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy Terhelt1 kereskedelmi szándékkal szerezte volna meg a maga által sem vitatottan tartott kábítószer, téves az a megállapítása, hogy haszonszerzési szándék bizonyított a védencénél, ezért az így megállapított tényállás alapján helytelenül minősítette védence cselekményét kereskedői típusú magatartásnak a törvényszék. Kifejtette, hogy Terhelt1 olyan résztvevénységek egyikét sem tanúsította a terhére rótt cselekvősége során, melyből a kereskedelmi magatartására vonható következtetés. Mivel a haszonszerzési szándék vagy magatartás az, mely a fogyasztóitól a kereskedői magatartást elválasztja a kábítószer tekintetében, védence esetében nem lehet szó kereskedői típusú magatartásról, mert az I. r. vádlott a nála talált kábítószer nem forgalomba hozni akarta, hanem azt barátaival együtt kívánta elfogyasztani és ezt az állítását semmi nem cáfolja, sőt, azt a kihallgatottak vallomásai mindenben igazolták. A vádlottnál talált kábítószer mennyiségéből pedig az eset többi körülményére is figyelemmel nem lehet arra következtetést vonni, hogy védence magatartása kereskedelemre irányult volna, az kizárólag a fogyasztói típusú megszerez és tart magatartás körében értékelhető. Ezért elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy védence cselekvőségét 1 rb átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében állapítsa meg az ítéltábla. Másodlagos kérelme a

súlyosítási indítvány elutasítására, sőt az enyhítő körülmények nyomatékára figyelemmel enyhébb, a büntetési tétel alsó határával egyező tartamú szabadságvesztés kiszabására irányult. A védenca élettársától lefoglalt készpénz részére történő kiadását kérte és kifejtette, hogy megalapozatlannak tartja a vagyoneklobzás alkalmazását is.

[5] A II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában amellott érvelt, hogy védenca tanú12 részéről történő kényszer, fenyegetés hatása alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt. Hivatkozott II. r. vádlott írásban tett vallomására, melyben részletesen beszámolt tanú12sal való kapcsolatáról, arról hogyan és miként fenyegette, bántalmazta őt és arról is hogyan férhetett hozzá Messenger profiljához, valamint hogyan kényszerítette őt Terhelt1től különböző helyszíneken a kábítószer átvételére. Ezen körülmények, továbbá a hozzátartozók vallomásai és az igazságügyi pszichológus szakértő által tett megállapítások alapján annak megállapítását kérte, hogy védenca kényszer, fenyegetés hatása alatt követte el a bűncselekményt, melyre tekintettel elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla állapítsa meg védenca büntethetőségének hiányát és mentse fel, másodlagosan a büntetését enyhítse a korlátlan enyhítés lehetőségével élve. A bünszövetségben történő elkövetés megállapításának mellőzését is kérte.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.74/2022/7-II. szám alatti átiratában az ügyész által a vádlottak terhére, Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és

közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának súlyosítása, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának és a végrehajtás fokozatának súlyosítása végett bejelentett fellebbezést módosítással tartotta fenn. Az ítélet ellen az I. r. vádlott által teljes körűen, védője által téves tényállás és téves minősítés miatt, a büntetés enyhítése és enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása végett, valamint a vagyoneklobzás vonatkozásában, a II. r. vádlott és védője által elsősorban felmentés, másodsorban enyhítésért bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[7] Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összefüggésükben is megvizsgálta, a vádlottak védekezésének elemeit aprólékosan számba vette, az egyéb bizonyítékokkal ütköztette, s e mérlegelő tevékenysége eredményeképpen túlnyomórészt megalapozott - csupán elírási és számítási hibát tartalmazó - tényállást állapított meg.

[8] Az irányadó tényállásból a vádlottak bűnösségének megállapítását okszerűnek, a bűncselekményeik minősítését törvényesnek találta azzal, hogy álláspontja szerint az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítésében a Btk. 176. § (2) bekezdés a) pontját is fel kell tüntetni, tekintve, hogy a bünszövetségben történő elkövetést nála is megállapította a törvényszék.

[9] A vádlottakkal szemben kiszabott szankciót enyhének, a büntetéssel elérni kívánt célokat nem kellőképpen szolgálónak tartotta. Hiányolta a büntetés kiszabása során irányadó középérték megjelölését, mely az I. r. vádlott, mint különös visszaeső esetében 15 év, II. r. vádlott vonatkozásában 7 év 6 hónap.

[10] Kiemelve az egyes büntetéskiszabási körülmények súlyát hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott, az irányadó középérték fele részét sem elérő 7 év fegyházbüntetés súlyosítása indokolt, és ugyancsak a büntetéskiszabási körülmények bemutatásával érvelt amellett, hogy az enyhítő szakasz alkalmazásával a II. r. vádlottal szemben kiszabott, az alsó határ felét sem elérő mértékű 2 év szabadságvesztés büntetést nem tetтарыos, annak legalább a törvényi büntetési tételkeret alsó határához közelítése indokolt. Az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását az ítélet írásbeli indokolása alapján már nem kifogásolta, e körben tehát az ügyészi fellebbezést módosította.

[11] A bűnjellekkel kapcsolatos rendelkezések közül az I. r. vádlottól lefoglalt mobiltelefonok közül háromnak a vádlott számára történő kiadásáról szóló rendelkezést nem tartotta helytállónak, a bizonyítás adatai alapján azoknak elkobzását látta indokoltnak tekintettel arra, hogy a vádlott a vevőkkel azokon tartotta a kapcsolatot.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta összességében akként, hogy az ítéltábla az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát a reá irányadó középértékhez közelítő tartamban állapítsa meg, s ehhez igazítsa a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is; a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi büntetési tételkeret alsó határához közelítően állapítsa meg; a három mobiltelefon elkobzását rendelje el, a vádlottnak történő kiadás helyett; egyebekben a tényállás fenti korrekciója mellett az ítéletet hagyja helyben.

[13] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban írtakat. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak, a bűnösség körében tett megállapítást okszerűnek, a minősítést törvényesnek találta. I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a felsorakoztatott enyhítő körülményekre és arra is tekintettel, hogy viszonteladónak is értékesített kábítószer, eltúlzottan enyhének tartott. II. r. vádlott büntetését arra tekintettel kérte súlyosítani, hogy a II. r. vádlott a kiemelkedő tárgyi súlyú cselekményét bünszövetségen követte el. A három I. r. vádlott által használt mobiltelefon és az időközben elhunyt tanú16tól lefoglalt és az összesített bűnjeljegyzéken 45-48. tételszám alatt szereplő eszközök és anyagmaradvány elkobzását indítványozta.

[14] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat, hangsúlyozva, hogy nem nyert bizonyítást, hogy védence haszonszerzési céllal vett volna részt a bűncselekmény elkövetésében, a nyomozás adataiból az állapítható meg, hogy védence nem kereskedett, nem haszonnal értékesített. Elsődlegesen a tényállás továbbá ennek megfelelően a minősítés megváltoztatását kérte akként, hogy a védence átadással követte el a terhére rótt bűncselekményt és a bünszövetségben történő elkövetés megállapítását is mellőzni kérte. Másodlagosan indítványozta, hogy az ítéltábla a szabadságvesztés büntetést a büntetési tétel alsó határával egyező tartamban állapítsa meg az enyhítő körülmények nyomatékára tekintettel. Az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte arra figyelemmel, hogy álláspontja szerint a súlyosabb büntetés kiszabása megtorló jellegű büntetés lenne, mely túlmutat a büntetéskiszabási célokon.

[15] A fellebbezési nyilvános ülésen a II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában írt érvek mentén elsődlegesen védence felmentését kérte arra tekintettel, hogy a II. r. vádlott tanú12 általi kényszer, fenyegetés hatására követte el, a csekély haszonból

nem részesült, azt tanú12nak adta át. erre tekintettel a bünszövegben elkövetés megállapítását is mellőzni kérte. Másodlagos kérelme az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a kiszabott szabadságvesztés enyhítésére irányult azzal, hogy védenca életvitelének megváltozásáról is beszámolt.

[16] I. r. vádlott utolsó szó jogán megbánásának adott hangot és hivatkozott élettársa súlyos betegségére is.

[17] II. r. vádlott utolsó szó jogán megváltozott életviteléről és arról számolt be, hogy idősgondozásban dolgozik, mely munkáját szereti, nem akarja elveszteni. Előző, toxikus kapcsolatára hivatkozott és arra, hogy a 8 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő szabálykövető életmódra ösztönözte.

[18] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a törvényszék ítéletét Be. 590. § (1) és (2) és (10) bekezdései alapján teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül függetlenül attól, ki milyen okból fellebbezett.

[19] Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.

[20] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[21] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt.

[22] Az elsőfokú bíróság - tekintettel arra, hogy III. r. vádlottra előkészítő ülésen befejezte az eljárást - az I. r. és a II. r. vádlott tekintetében lefolytatott bizonyítási eljárás során kihallgatta a vádlottakat, kihallgatta a tanúkat, akik részben hozzátartozók, részben a kábítószer megvásárlók voltak. Azoknak a vallomását akik megtagadták a vallomás tételt törvényesen tette a tárgyalás anyagává, ismertette nyomozati vallomásaikat, a kirendelt vegyészszakértői véleményt is ismertette, kiegészítő szakvéleményt szerzett be, majd a tárgyaláson meg is hallgatta a szakértőt, ismertette a házkutatási és lefoglalási jegyzőköveket, az informatikus szakértő véleményét is ismertette és a mobil eszközök adatainak lementéséről készül feljegyzést is a tárgyalás anyagává tette. Az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat a törvényszék feltárta és a tárgyalás anyagává tette.

[23] A bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges

résztevők lényeges jogai nem sérültek, a terhelti és tanúkihallgatások, az egyéb eljárási cselekmények szabályozott rendben folytak. Ekként a bíróság a vádlotti és védői jogokat biztosítva folytatta le az eljárást, a vádlottak, tanúk kihallgatása, a szakértő meghallgatása az előírt rendben folyt. A vádlottak az eléjük tárt bizonyítékokra észrevételt tehettek, jogaikban korlátozva nem voltak.

[24] Az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat nemcsak számba vette, hanem azokat ütköztette is és rámutatott, melyeket fogadta el a tényállás alapjául, és melyeket nem, a bizonyítékokat az ítéletben az elsőfokú bíróság mérlegelte is.

[25] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is alaposan eleget tett, melynek során bizonyítási eszközöket - különösen a vádlotti vallomásokot a tanúk vallomásával és a lefoglalt bizonyítékokkal - egybevetette, kellő részletességgel megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítéltábla a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.

[26] A védelmi fellebbezések az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadták, lényegében megismételve az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezést. Az ítéltábla nem értett egyet azzal az I. r. vádlott védője által előterjesztett védekezéssel, mely szerint a kereskedői típusú magatartás nem állapítható meg az I. r. vádlott terhére. Bizonyított tény, hogy az I. r. vádlott több alkalommal vásárolt nagyobb mennyiségben kábítószer, melyet a házkutatáskor a gépkocsijából és a lakásán lefoglaltak. Az irányadó bizonyítékok alapján ezeket tovább is értékesítette, így a kereskedői típusú magatartás aggálytalanul megállapítható. A törvényszék elvetette az I. r. vádlott ezzel ellentétes védekezését, melynek megfelelő indokát is adta.

[27] A II. r. vádlott védekezése is ismert volt már az elsőfokú eljárás során, akkor is tanú 12 kényszerítő magatartására hivatkozott. E körben az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, tanúkat hallgatott ki, beszerezte a magánvádas eljárás anyagát és indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el a II. r. vádlott védekezését. Az ítéltábla sem talált olyan bizonyítékot, mely arra enged következtetni, hogy a II. r. vádlott a cselekményét kényszerítés hatására követte volna el, ekként helyes az az értékelés, mely nem vonta le azt a következtetést, hogy a II. r. vádlott kényszer hatása alatt követte el a bűncselekményt.

[28] A felmentésre irányuló vádlotti és védelmi fellebbezés mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelő tevékenységét támadja, a bizonyítékok újraértékelésére irányul. A vallomásokban szereplő ellentmondásokat a törvényszék értékelte, és azok alapján vont le következtetést a tényállásra.

[29] A másodfokú eljárásban a logikai hibáktól mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezés e körben eredményre nem vezethetett, így az ítéltábla nem találta alaposnak sem a védelem eltérő tényállás megállapítására, sem pedig II. r. vádlott kényszerítés hatása alatti magatartásának megállapítására irányuló védekezését.

[30] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, a vádlott előéleti adataiban és kábítószer hatóanyagtartamának rögzítésében és számítását illetően talált hiányosságokat az ítéltábla, ezért azt az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel akként pontosítja, hogy

- I. r. vádlottat a Székesfehérvári Járásbíróság a 2013. november 6. napján jogerős 2.B.137/2013/6. számú ítéletével 2012. augusztus 12. napján elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt ítélte 5 hónap – 2 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre,
- a Székesfehérvári Járásbíróság a 2017. október 5. napján jogerős 9.B.472/2015/80. számú ítéletével 2014. október és 2014. december 12. napja között elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt ítélte 2 év fk. börtönre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,
- a Reutlingeni Járásbíróság a 2018. január 29-én jogerőre emelkedett 10.Ds.26Js11410/17. számú ítéletével – a Fővárosi Törvényszék 2021. május 21-én jogerőssé vált 36.Beü.20993/2021/13. számú ítéletének rendelkezése szerint a magyar törvényeknek megfeleltethetően – 2017. május 27. napján elkövetett járművezetés ittas állapotban vétsége miatt 4 hónap, 3 év próbaidőre felfüggesztett fogházra ítélte.
- A tényállást a [26] bekezdést az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy az 1. jelű por a tényállás [18], a 2. jelű por a tényállás [19], a 3. jelű por a tényállás [20], a 4. jelű tabletta a tényállás [21], az 5. jelű növényi anyag a tényállás [22], a 6. jelű növényi anyag a tényállás [23]bekezdésben írt anyaggal egyezik meg.
- A tényállást az ítéltábla a [27] bekezdését azzal pontosítja, hogy az amfetamin bázis együttes mennyisége a mérési eredmények alapján 1,73 g +/- 0,12 g, csekély mennyiség felső határának 322 %-a, a jelentő mennyiség alsó határának 16,1%-a.
- A tényállás [28] bekezdését azzal pontosítja, hogy az MDMA bázismennyisége a csekély mennyiség felső határának 255 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 12,75 %-a.
- A tényállást az ítéltábla a [30] bekezdésben azzal pontosítja, hogy a kábítószer-együttes mért mennyisége a csekély mennyiség felső határának 614,2-1040 %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 30,71-52 %-a.
- A tényállást az ítéltábla a [78] bekezdésben azzal egészíti ki, hogy a 11.1./ - 11.3./ jelű, valamint a 12.1./, a 12.2./ anyagok hatóanyagtartalma 13,81 +/- 0,83 g, azaz 12,98 g, a jelentős mennyiség alsó határának 129, 8 %-a
- A tényállást az ítéltábla a [80] bekezdésben azzal egészíti ki, hogy a növényi ágvégződés totál THC tartalma 40,4 g +/- 3,1g azaz 37,3 g, jelentős mennyiség alsó határának 31,08 %-a
- A tényállást az ítéltábla a [82] bekezdésben azzal egészíti ki, hogy a [68]-[82] bekezdésben írt kábítószer-összesen a jelentős mennyiség alsó határának 162,08 %-ár teszek ki.
- A tényállást az ítéltábla a [83] bekezdésben azzal egészíti ki, hogy a 3./, a 6.1./, a 6.2./, a 8.3./, 9./, a 11.5./a 11.6./, a 11.7./ és a 14./ jelű porok amfetamin hatóanyagtartalma 0,04-3 g. Az 1.1./, az 1.2./, a 2./, az 5.1./ - 5.3./, az 5.6./, a 13.2./ - 13.4./, a 2./ jelű, és a 5.2./ bűnjelek cannabionid komponensek, köztük delta 9 THC-t hatóanyagtartartalma 0,12-9 g.
- A tényállás [84] bekezdését azzal pontosítja, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt bűnjelek mért és becsült kábítószer tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 1,92-

2,1-szerese (192,79 – 212 %-a), de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 19, 28– 21,2 %-a.

- Az ítéltábla a [92] bekezdést akként pontosítja, hogy a 2020. november 23-án és 2021. január 4-én *lefoglalt* kábítószeres együttes mennyisége – az alsó határértéket figyelembe véve – meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 192,79 %-a, 1,92-szerese, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 19,279% (0,19-szerese).

- A [95] bekezdést akként pontosítja, hogy Terhelt1 I.r. vádlott által továbbértékesítés céljából tanú16, valamint Terhelt2 II.r. vádlottnak átadott, a 2. számú táblázatban írt kábítószeres együttes mennyisége legalább 450 gramm marihuána, extasy tabletták, melynek száma 29 db, és a 20 db speed por becsléssel megállapított együttes mennyiség hatóanyagtartalma az alsó határértéket figyelembe véve meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 173 %-a (1,7-szerese), de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 9%-a (0,09-szerese).

- A tényállást az ítéltábla a [96] bekezdésben akként pontosítja, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott ismeretlen személyektől beszerzett és *tőle lefoglalt*, továbbá a fogyasztóknak, közte tanú17 részére *eladott*, illetőleg tanú16 és Terhelt2 II. r. vádlott részére *továbbértékesítés céljából átadott* kábítószeres becsléssel megállapított *együttes mennyisége* meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 205,212 %-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 20,5212 %-a.

[31] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett.

[32] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[33] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le az I. r. és a II. r. vádlott bűnösségére, valamint a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak.

[34] A jogi indokolást kellett kiegészíteni a Btk. 2. § -ának felhívásával, mely szerint a bíróság ez elkövetéskor hatályos anyagi jog szabályai szerint járt el.

[35] Ki egészíti továbbá az indokolást az ítéltábla a Btk. 461. § (1) bekezdése körében azzal, hogy a Btk. 176–180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha amfetamin, metamfetamin, MDPV és alfa-PVP esetén a 0,5 gramm (ad pont) , ketamin, kodein, MDA, MDMA, N-etil-MDA (MDE), MBDB, 1-PEA, N-metil-1-PEA, mCPP, metadon, 4-fluoramfetamin és petidin esetén az 1 gramm (ah pont), tetrahidro-kannabinol (THC) esetén a tiszta és savformában együttesen jelen levő THC-tartalom (totál-THC) a 6 gramm (c pont), míg a Btk. 461. (3) ekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértéket meghaladja.

[36] A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket is nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. További súlyosító körülmény a hasonló jellegű bűncselekmények gyakoribb elkövetése, míg II. r. vádlott esetében enyhítő az a körülmény, hogy az általa értékesített kábítószer hatóanyagtartama a csekény mennyiség alsó határát 5 %-al haladja meg.

[37] Egyetértett az ítéltábla a törvényszék azon álláspontjával, mely szerint a törvényi minimumhoz közelítő, az irányadó középértéktől jelentősen lefelé eltérően állapította meg az I. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés tartamát. Az ítéltábla álláspontja szerint az I. r. vádlott társadalomra veszélyessége, a cselekmény tárgyi súlya, valamint a feltárt enyhítő és súlyosító körülmények a kialakult bírói gyakorlat alapján nem indokolják súlyosabb büntetés kiszabását, ugyanakkor további enyhítésre sem adnak lehetőséget. A 7 év szabadságvesztés s 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel arányos, szükséges és egyben elégséges büntetés, mely alkalmas a büntetési célok megvalósításához. Ekként sem a súlyosításra irányuló, sem pedig az enyhítésre irányuló fellebbezés nem foghatott helyt.

[38] A II. r. vádlott esetében az ítéltábla elsősorban a cselekvőségére és az általa értékesített kábítószer mennyisége miatt látott lehetőséget a jelentős enyhítésre, a szabadságvesztés büntetésnek a Btk. 82. § b) pontjában írt rendelkezésével számított törvényi minimumban való meghatározására. Ezen túlmenően az ítéltábla a Btk. 85. § alapján lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére is a II. r. vádlott esetében, mivel életvitele, betegsége, jelen büntetőeljárás tanulsága, a 8 hónap előzetes fogvatartásban töltött idő alapján megalapozottan feltehető, hogy büntetés célját annak végrehajtása nélkül is eléri.

[39] A közügyektől tiltás mellőzésére a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése miatt került sor. A feles feltételes kedvezményt ítéltábla a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése mellett már olyan eltúlzott kedvezménynek találta, mely a büntetési célokkal nem összeegyeztethető, ezért rendelkezett az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján arról, hogy a II. r. vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható.

Az így alkalmazott szabadságvesztés büntetés a bűnösségi körülményeknek, a II. r. vádlott társadalomra veszélyességek és a bűncselekmény tárgyi súlyának megfelelő, arányosak, szükséges és egyben elégséges büntetés, mely megfelel a büntetési céloknak.

[40] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melyek a sérelmezett vagyonekobzási és elkobzási rendelkezésekkel együtt törvényesek, a bűnügyi költség körében hozott rendelkezések esetében volt korrekcióra szüksége az alább írtak alapján.

[41] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az alkalmazott vagyonekobzás helyességét is, megállapítva azt, hogy az elsőfokú bíróság e körben hozott döntése helyes és a hozzá fűzött indokolás is helyénvaló. A lefoglaláskor Terhelt I. r. vádlott élettársa volt jelen a házkutatásnál. Akkor nem kifogásolta senki, hogy az I. r. vádlott pénztárcájából lefoglalt pénz

nem I. r. vádlotték, az csak jóval később került általa vitatásra. Ezt a védekezést más adat sem támasztotta alá, ekként a vagyonekbevonás törvényességének és összegének a vitatása nem foghatot helyt.

[42] Az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát a lefoglalt mobil eszközök elkobzása vonatkozásában. A három mobiltelefon nem tekinthető az elkövetés eszközének, erre tekintettel a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem kerülhetett sor elkobzásukra.

[43] A fellebbviteli főügyészség által indítványozott, tanúltól lefoglalt bűnjelről történő döntés meghozatalára jelen eljárásban nem kerülhetett sor, mivel az a törvényszék hatáskörének elvonását jelentette volna.

[44] Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a költségjegyzék 13. tétele száma alatt felvett II. r. vádlott igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálatával felmerült 66.813,-Ft bűnügyi költség viseléséről. Ezt a költséget a Be. 574. § (1) alapján II. r. vádlott köteles viselni, ezért a II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét ezzel ki kellett egészíteni. A 2023. január 10. napján meghallgatott igazságügyi szakértő 25.400,-Ft-os, a költségjegyzék 18. tétele száma alatt rögzített költségének viseléséről sem rendelkezett az elsőfokú bíróság, ennek a költségnek a megfizetésére az I. r. és a II. r. vádlottak egyetemlegesen kötelesek, így a 16.129,-Ft egyetemleges költséget is növelni kellett ezzel az összeggel, így az összesen 41.529,- Ft-ra módosult.

[45] Pontosította továbbá az ítéltábla kellett az I. r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időnek a beszámításáról hozott rendelkezést és fel kellett még tüntetni II. r. vádlott új személyi azonosító okmányának számát és új lakcímét.

[46] Az ítélet jogi indokolása a [35] bekezdésben írt kiegészítésen túl helyes.

[47] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 10. napján kihirdetett 17.B.17/2022/92. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a Be. 605. § (1) bekezdése alapján egyebekben helyben hagyta.

Győr, 2023. június 13.

Dr. Széplaki László sk. Szalainé dr. Joánovits Krisztina sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 10. napján kihirdetett 17.B.17/2022/92. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. június 13.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke